

5.1 Probleme de programare convexă

Problemele de programare convexă reprezintă o clasă importantă de probleme de optimizare neliniară care se caracterizează prin:

- funcție obiectiv convexă dacă aceasta se minimizează (echivalent: funcție obiectiv concavă dacă se maximizează);
- restricțiile inegalități sunt de forma $g_i(x) \leq 0$ în care g_i este o funcție convexă (echivalent $g_i(x) \geq 0$ cu g_i funcție concavă);
- eventualele restricții egalități sunt liniare, cerință motivată prin aceea că funcțiile liniare sunt singurele funcții simultan convexe și concave.

Problemele convexe au următoarele proprietăți fundamentale:

- mulțimea soluțiilor admisibile este convexă;
- funcția obiectiv admite cel mult un optim local care este automat și un optim global și va reprezenta soluția problemei;
- dacă optimul liber (nerestricționat) al funcției obiectiv nu este o soluție admisibilă atunci optimul restricționat se găsește obligatoriu pe frontiera domeniului soluțiilor admisibile .

Importanța acestei clase de probleme este foarte mare deoarece în acest domeniu a fost depus cel mai mare efort de cercetare, obținându-se cele mai puternice rezultate teoretice (cum ar fi teoria dualității neliniare, condițiile de optimalitate Kuhn – Tucker) și practice (metode și algoritmi de optimizare).

Deoarece orice problemă de programarea liniară este și o problemă de programare convexă, fundamentarea metodelor de rezolvare a problemelor convexe reprezintă un pas în unificarea programării liniare și a programării neliniare.

Mai mult, majoritatea problemelor de optimizare neliniară la care conduc modelele matematice din domeniul tehnic și economic conțin funcții convexe, deci au aplicații multiple în aceste domenii.

Ținând cont de cele menționate acest tip de probleme vor fi tratate în paragrafele următoare.

5.1.1. Funcții convexe

Mulțimea $\Omega \subset V$ se numește *convexă* dacă oricare ar fi două puncte $u, v \in \Omega$ segmentul care le unește este cuprins în întregime în interiorul mulțimii: $[u, v] \subset \Omega$. Matematic această condiție poate fi transcrisă ca:

$$\forall u, v \in \Omega, \quad \forall \rho \in [0, 1] \Rightarrow \rho \cdot u + (1 - \rho)v \in \Omega \quad (5.1)$$

În figura 5.1 sunt reprezentate un domeniu convex și un domeniu neconvex în plan.

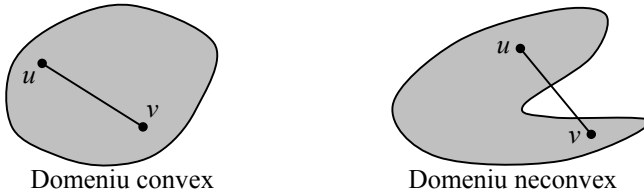

Figura 5.1 Domeniu convex și neconvex

O funcție reală definită pe un domeniu convex Ω ($F: \Omega \rightarrow \mathbb{R}$) se numește *convexă* dacă pentru orice două puncte din domeniu este verificată relația:

$$F(\rho \cdot u + (1 - \rho)v) \leq \rho \cdot F(u) + (1 - \rho)F(v) \quad (5.2)$$

O funcție reală definită pe un domeniu convex Ω ($F: \Omega \rightarrow \mathbb{R}$) se numește *strict convexă* dacă pentru orice două puncte din domeniu este verificată relația:

$$F(\rho \cdot u + (1 - \rho)v) < \rho \cdot F(u) + (1 - \rho)F(v) \quad (5.3)$$

O funcție reală definită pe un domeniu convex Ω ($G: \Omega \rightarrow \mathbb{R}$) se numește *concavă* dacă $-G$ este convexă.

Pentru funcțiile convexe pot fi enunțate o serie de teoreme importante pentru rezolvarea problemelor de optimizare.

Tr. Dacă F_1 și F_2 sunt două funcții convexe definite pe același

domeniu convex $F_1, F_2: \Omega \rightarrow \mathbb{R}$ și k_1, k_2 coeficienți reali nenegativi; atunci $F: \Omega \rightarrow \mathbb{R}$ prin $F(x) = k_1 F_1(x) + k_2 F_2(x)$ este funcție convexă.

Tr. Dacă $F: \Omega \rightarrow \mathbb{R}$ este o funcție convexă și $\lambda_1, \lambda_2 \dots \lambda_n$ coeficienți reali nenegativi care verifică relația $\lambda_1 + \lambda_2 + \dots + \lambda_n = 1$, atunci:

$$F(\lambda_1 x_1 + \dots + \lambda_n x_n) \leq \lambda_1 \cdot F(x_1) + \dots + \lambda_n \cdot F(x_n) \quad (5.4)$$

oricare ar fi punctele $x_1, \dots, x_n$ din Ω

Tr. (convexitate și derivabilitate)

Se consideră o funcție reală definită pe un domeniu deschis ($F: U \rightarrow \mathbb{R}$, U -domeniu deschis din $\mathbb{R}^n$) și $\Omega \subset U$ un domeniu convex.

Dacă F este diferențiabilă, atunci pe domeniul Ω sunt valabile următoarele afirmații:

1. F -convexă $\Leftrightarrow F(v) \geq F(u) + \langle \nabla F(u), v - u \rangle \quad \forall u, v \in \Omega$
2. F -strict convexă $\Leftrightarrow F(v) > F(u) + \langle \nabla F(u), v - u \rangle \quad \forall u, v \in \Omega$
3. $\langle \nabla F(u + \lambda d), d \rangle$ este o funcție nedescrescătoare în raport cu λ ($\nabla F(u)$ - gradientul funcției F în punctul u , $\langle a, b \rangle$ - produsul scalar al vectorilor a și b , - a se vedea anexa).

Tr. (convexitate și derivabilitate de ordinul II)

Se consideră o funcție reală definită pe un domeniu deschis ($F: U \rightarrow \mathbb{R}$, U -domeniu deschis din $\mathbb{R}^n$) și $\Omega \subset U$ un domeniu convex.

În aceste condiții, dacă F este de două ori diferențiabilă:

1. F -convexă pe $\Omega \Leftrightarrow$ matricea hessian $\nabla^2 F(x)$ este pozitiv semidefinită ($\nabla^2 F(x) \geq 0$ sau, echivalent, $\langle d, \nabla^2 F(x) \cdot d \rangle \geq 0 \quad \forall d \in \mathbb{R}^n$)
2. Dacă matricea hessian $\nabla^2 F(x)$ pozitiv definită ($\nabla^2 F(x) \geq 0$ sau, $\langle d, \nabla^2 F(x) \cdot d \rangle > 0 \quad \forall d \in \mathbb{R}^n$) $\Rightarrow F$ -strict convexă pe Ω ($\nabla^2 F(x)$ - matricea hessian a funcției F în punctul x - definită în anexă)

5.1.2 Formularea unei probleme de programare convexă

Această problemă se încadrează în categoria problemelor de programare convexă dacă sunt îndeplinite următoarele condiții:

a. restricțiile $g_i(x)$ împreună cu condițiile de nenegativitate separă în domeniul de definiție al funcției obiectiv $F(x)$ un domeniu al soluțiilor admisibile care este mulțime convexă;

b. pe domeniul soluțiilor admisibile funcția obiectiv este o funcție convexă.

Se poate spune că o problemă de programare convexă cere găsirea minimumului unei funcții convexe pe un domeniu convex definit de mulțimea restricțiilor problemei.

După cum se observă, nu se impune ca funcția obiectiv să fie convexă pe întreg domeniul său de definiție ci numai pe domeniul soluțiilor admisibile.

Din această cauză se poate formula o problemă de programare convexă și sub forma:

$$\begin{array}{l} \min F(x) \\ x \in \mathcal{X} \\ \mathcal{X} - \text{convex} \end{array} \quad (5.6)$$

Avantajul problemelor de programare convexă rezultă din următoarea teoremă:

Tr. Orice minim local al unei probleme de programare convexă este și minim global. Dacă $F(x)$ este strict convexă atunci soluția optimă, dacă există, este unică.

Odată găsit un minim al unei probleme de programare convexă nu se mai pune problema dacă acesta este și minimum global sau trebuie căutat un alt minim care să fie soluția problemei de optimizare.